

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

'Έφημερίς Συλλόγου Τριγλιανῶν'

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1976

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΟΜΗΝΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

'Εμβάσματα - Δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνόν 21 - Θεσσαλία'

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΦΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μιά ζωή γεμάτη άγωνες γιά την 'Ελλάδα και την δόξα της

Ο ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΟ ΜΕΓΑΔΟ ΤΕΚΝΟ ΤΗΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

'Η ζωή, οι άγωνες και τό μαρτυρικό τέλος τού μεγάλου
Ιεράρχου πού έγινε σύμβολο τού νέου Ελληνισμού

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ —
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ

Ο Χρυσόστομος Καλαφάτης γεννήθηκε στήν Τρίγλια τού νομού Ηπείρου τό δέκατος 1867.

Γονεῖς τού ήσαν ο Νικόλαος Καλαφάτης, Νομομαθής τῆς Τουρκοκρατίας, Κτηματίας, Διμογέρέων τῆς Κοινότητας και η Καλλιόπη τού γένους Λεμβανίδη.

Πριν ακόμη διαπισθή, ή μητέρα τού διέταξε στήν χάρη τῆς Παναγίας και τῶν θεάπιστων Χρυσόστομον.

Τὰ τέκνα τῶν Νικολάου και Καλλιόπης ήσαν κατά σεράν: δ' Εδύγενιος (1865), δ' Χρυσόστομος (1867), δ' Ξενοφών, ή "Ολγα, ή Ερυφίλη, δ' Δημήτριος, ή Σοφία και η Αικατερίνη.

κατερίνη διπανδρεύθη τῶν Φιλιππων Καθουνίδην.

ΑΙ ΣΠΟΥΓΔΑΙ ΤΟΥ

Ο Χρυσόστομος Καλαφάτης ήσκου σε τὰ πρώτα γράμματα εις Τρίγλιαν και ήτο πολύ φιλομάθης. Τὸ 1884 ἐνεγράψη ἀπὸ τῶν πατέρων του ἐσωτερικόδε εἰς τὴν Θεολογίαν Σχολὴν τῆς Χάλκης προοριζόμενος νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ιερατικὸν στάδιον.

Τὸ 1887 δ' μητροπολίτης Μυτιλήνης Κωνσταντίνος Βαλιάδης - διμετέπειτα Πατριάρχης Κονιού πάλεως Κωνσταντίνος δ' Ε', τὸν ἀνέλαβε, συστάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης Γερμανοῦ Γρηγορᾶ, ὑποδειξας αὐτὸν ὡς τὸν ἀριστον τῶν μαθητῶν, ὑπὸ τῆς προστασίαν του και κατέβαλε ἔκποτε τὰ τροφεῖα του γενόμενος και κηδεμονίου του.

Ο Χρυσόστομος Σμύρνης

Ἄργοτερον δὲ Κωνσταντίνος ἐγένετο Μητροπολίτης Ἐφέσου διποὺς τὸν ἡμολόθησε ως Ἀρχιδιάκονος δὲ Χρυσόστομος.

Ἄπο τῆς ἐποχῆς ἐκείνην διεφάνησαν τὰ πολλὰ χαρίσματα του. Ωραίος, καλλιφωνός, εὐγλωτος κήρυξ, ἐπεβλήθη εἰς τὴν κοινὴν ἀγάπην και συμπάθειαν. Τότε ἔγραψε και τὸ περὶ Ἑκκλησίας διτομού θιδίου του, διποὺς προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ δις: ή "Ορθόδοξος Ἑκκλησία εἶναι η ἀληθής Ἑκκλησία του Χριστοῦ.

ΜΕΓΑΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ

Τὴν 29ν Ἀπριλίου 1897 διητροπολίτης Ἐφέσου ἐξελέγη Πατριάρχης Κωνσταντίνου τῆς Ε΄ ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον και τὴν 23ην Μαΐου 1901 ἐξελέγη νέος Πατριαρχῆς διὰ διευτέρων φοράν δ' Ιωακείμ δ' Γ', διποὺς ἔκρατης παρ' αὐτῷ διὸ Μέγαν Πρωτοσύγκελλον τὸν Χρυσόστομον.

Ιστορικὸς ἔμεινε εἰς τὸ Πατριαρχεῖον δὲ λόγος τοῦ Χρυσόστομου δὲ ἀπαγγελθεὶς τὸν Μ. Παρασκευῆν τοῦ 1901 πρὸ τοῦ Ἐσταυρωμάνου. Ο νέος Πατριαρχῆς τὸν συνεχάρη

τὴν Ιερά Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν πρότασιν και τὴν 18ην Μαΐου 1897 ἐχειροτονήθη δὲ Χρυσόστομος ὑπὸ τοῦ Πατράρχου, συλλειτουργούντων τῶν ἄγιων Συνοδικῶν, εἰς Πρεσβύτορον και ἀνέλαβε τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά του διποὺς Μ. Πρωτοσύγκελλον εἰς ἡλικίαν 30 μόνον ἑταῖρον.

Ο Χρυσόστομος εἰργάσθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Πατριαρχού Κωνσταντίνου μὲ δῆλον και ἀφοσίωσεν.

Τὴν 27ην Μαρτίου 1901 τὰ δύο Διοικ. Συμβούλια τῆς Ἑκκλησίας ἀπεφάσισαν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Κωνσταντίνου Ε΄ ἀπὸ τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον και τὴν 23ην Μαΐου 1901 ἐξελέγη νέος Πατριαρχῆς διὰ διευτέρων φοράν δ' Ιωακείμ δ' Γ', διποὺς ἔκρατης παρ' αὐτῷ διὸ Μέγαν Πρωτοσύγκελλον τὸν Χρυσόστομον.

Ιστορικὸς ἔμεινε εἰς τὸ Πατριαρχεῖον δὲ λόγος τοῦ Χρυσόστομου δὲ ἀπαγγελθεὶς τὸν Μ. Παρασκευῆν τοῦ 1901 πρὸ τοῦ Ἐσταυρωμάνου. Ο νέος Πατριαρχῆς τὸν συνεχάρη

Ο Εθνομάρτης Χρυσόστομος ως Μητροπολίτης Δράμας

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὸ 1891 διητροπόλεως ἀπεφαίητο τῆς θεολ. Σχολῆς τῆς Χάλκης ἀριστεύσας. Ο Μητροπολίτης Κωνσταντίνου τῶν ἐχειροτόνησε διάκονον και τὸν προσέλαβε 'Αρχιδιάκονον τῆς Μητροπόλεως Μυτιλήνης.

ΕΚΔΙΑΣΤΑΙ

ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπεύθυνοι:

Ν. ΜΠΟΛΚΑΣ
Πρόεδρος

Σ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Γεν. Γραμματεύς

Θεριμᾶς μὲ τὰς λέξεις: «Ἐχεις πολλὰ προσόντα σόγια θάτιτον ἔξακολουθεις και ἐν τῷ μέλλοντι προσέχων σεωτῷ διότι ημέραν τινὰ θὰ καταλήξῃς ἔξεχουσαν θέσιν ἐν τῇ θητηρεσίᾳ τῆς ἐκκλησίας».

Τὸ πρότητος αὐτὴ τοῦ Πατριάρχου δὲν ηργήσει νὰ ἀρχισῃ ἐπαληθευομένη.

Ολίγον δραδύτερον δὲ Ιερά Σύνοδος ἐξέλεξε τὸν Χρυσόστομον παρὰ φησει μητροπολίτην Δράμας και ἐπηκολούθησε η χειροτονία του ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ιωακείμ την 23ην Μαΐου 1902 εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναόν, ἐπὶ παρουσία τῶν μητροπολίτων μελῶν τῆς Ιερᾶς Συνόδου, τῶν μελῶν Μικτοῦ Συμβουλίου και ἀνωτέρων Βαθμούντων τοῦ Πατριαρχείου και πολλού πόσιμου.

Οὗτον εἰς ἡλικιαν 35 ἑταῖρον διητάθηνε τὸν πρότοιν και ἀνώτατον ἐκκλησιαστικὸν διακόνον τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἀποχαιρετῶν και ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν τοῦ Πατριάρχου ἀπήντησε διὸ Μητροπολίτης Δράμας εἰς τὰς πατρικὰς παρανιέσεις τοῦ Πατριαρχού μὲ τὰς ἐξηργασίας προφητικάς φράσεις: «Ἐτούτη τῇ καρδίᾳ και ἐτούτη τῇ διανοίᾳ θὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Ἑκκλησίαν και τὸ Γένος, και η μίτρα, τὴν διοίκησιν αἱ ἄγιαι καὶ οἱρεῖσας σου ἐναπέθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐκάλιπτον πέπρωται νὰ ἀπολέσῃ τὴν λαμπτήραν τῶν λίθων τες θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀκάνθινον στέφανον μάρτυρος Ιεράρχου».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ

Τὴν 22ην Ιουλίου 1902 ἀνέλαβε διποὺς Δράματα τὰ καθήκοντά του.

Η πυρπόληση τῆς Σμύρνης και η σφαγὴ τοῦ Εθνομάρτυρος Χρυσόστομου Σμύρνης

Ωραίος, ξανθός, ἀρρενωπός, μὲ διαθαλμούς, εὐγλωτος ρήτωρ, ο οποίος στην θητηρεσία την θέσην του και μὲ τὸ θάρρος του, ένθουσιωδής, παρουσιάσθη

■ (Συνέχεια στήν 2α σελίδα)

ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΙΣ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΗ ΜΑΣ κ. Ζ. ΓΙΑΖΗΤΖΟΓΛΟΥ

Έπιθυμία μου για συμβάλλω και έγώ είς τούς έπιδικομένους υπό τον Συλλόγου σκιτούς διὰ τού τον κυκλοφορούντος φύλλου «Τριγλιανά Νέων». Σᾶς ἀφηγούμασι δύως τά συγκράτη σε η παιδική μου τότε μηνή μια τραγωδία ἀπό τας πολλάς πον διεδραματισθησαν ιας ήμερους τον διωγμό μας, ἀπό την ὥραία μας Πατρίδα.

Εμεθα παιδιά τότε και δύως ἐνθυμούμας παρ' διτις ζού σαμε μαζί μὲ τοὺς Τούρκους και ὑπὸ κατοχὴ τουρκική, καμιάν ἔκδήσιν πτωτικοῦ ή Χριστιανῆκην σὲ παραλείπαμε. Τὰ σχολεῖα μας, καθ' ὅλα τέλεια μὲ διδασκάλους ὑψηλῆς μορφώσεως και ἀ προσωμένους εἰς τὴν μόρφωσίν μας και διεγένετο μας, ἀπό τὴν παραλία.

Ἡ φυγή μας ἦτο πραγματικὸ δρᾶμα και θὰ γινόταν ἀνθρωποθυσία και καταστροφὴ δύως τῆς Σμύρνης, ἐὰν δὲ εἴμιντος καλὸς μας πατριώτης Φίλιππος Καβουνίδης δὲν ἐφρόντιζε νὰ στείλῃ ὅχι μόνον τὰ πλαίσια του, ἀλλὰ και νὰ ναν λώσῃ ἀλλο γιὰ τὴν ἔγκαιρο μεταφορά μας, σὲ μέρη ἀσφαλέστερα. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἦτο

ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Τὴν Κυριακὴν 1.2.76 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Α.Ο.Τ. Ραφήνας, ἔγιναν αἱδροχορεῖσται διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ τοπικοῦ συμβούλου τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν εἱελέγησαν οἱ κάτωθι:

Πρόεδρος δ. κ. Βασ. Βουδούρης.

Γραμματεὺς δ. κ. Χρ. Κλωνάρης.

Ταμίας δ. κ. Σταύρος Τζιβιτζῆς Δημ. Σχέσεων δ. κ. Διογ. Παλαπάτζης.

Δημ. Σχέσεων δ. κ. Αναστασία Βούδακα.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ ΤΗΣ

Τριγλια πατρίδα μου γλυκειά χαριτωμένη χώρα γιὰ νὰ σὲ θέρισειν τὸ νοῦ ποὺ δὲν θέριθη ἡ ώρα.

Σὰν ἄστρο γλυκὸ και φωτεινὸ θ ἀλάμπης στὴ καρδιά μου παρηγορὶα στὴ θλίψι μου κι ἐπίδια στὴν καρδιά μου.

Τρεῖς χρόνους ψυθιρίζουνε πὼς θὰ τ' ἀξιωθούμε μὰ λέγαμε οἱ δυστυχεῖς πὼς δὲν θὰ ἔστιστούμε.

Ἄλλ' ἥρτε πιὰ ἡ ώρα μας κι ἔχαθη πιὰ ἡ ἐπίδια και χάσαμε οἱ δυστυχεῖς τὴν ποθητὴ πατρίδα.

Στὶς Ιουλίου τέσσερις τὸ κομιτάτο ἥρτε κι εὐθὺς ἡ ἀδεια δόθηκε «ὅλοι σας νὰ διαβῆτε».

Και δι τελάλης φωγάξε τὰ ρούχα νὰ σινάξουν στὶς ἐκκλησίες τὰ βάλανε γιὰ νὰ τὰ προφυλάξουν

Θεέ μου ἔκεινοι οἱ πλούσιοι ποὺ εἶχαν παραδεῖς τρέξαν και συμφωνήσανε δλους τοὺς δραματᾶς.

Άλλα οι καύμένοι οἱ φτωχοὶ ποὺ δὲν εἶχαν δεκάρα ἐτρέχανε ὥσαν τρελλοὶ στοὺς δρόμους μὲ λαχτάρα

σπίτια μας. Οἱ μεγαλύτεροι μας δημοσι και οἱ γονεῖς μας εἶχαν μαντέψει τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς ποὺ μᾶς περιένει και δὲ διωγμός μας αὐτὸς δὲν θὰ ἤταν δύως και πρῶτα. Ἡταν ἡ δριστικὴ φυγὴ ἀπὸ τὰ χώματα τῶν Πατέρων, ἀπὸ ἀ σπίτια μας ἀπὸ τὴν στέρηση τῆς περιουσίας μας ποὺ μὲ τόσους κόπους ἐπὶ ἔτι δημούργησαν οἱ πάπτοι μας. "Ο

εὐκαλο νὰ μετακινηθῇ τόσος πληθυσμὸς, μὲ διτις μποροῦσε νὰ πάρη μαζὶ του τὰ ἀναγκαι ὀτερα, γιατὶ δὲν ἤταν μόνον διπληθυσμὸς τῶν παρούσων καυμοπόλεων. Ἐφθασαν ἀπὸ τὰ μεσογειακὰ χωριά οἱ "Ἐλλη νες ποὺ δὲν εἶχαν ἀλλο μέσον γάφους ἐκτὸς ἀπὸ τὴν θάλασσα, και σὲ τέτοιες περιπτώσεις είναι τόση ἡ βία και διπληθυσμὸς ποὺ δημιουργεῖται, ὡστε νὰ χρειάζεται μεγάλη ψυχραμία και κόπος γιὰ νὰ κρατηθῇ κάποια τάξι κατὰ τὴν ἐπιβίωση στὰ πλοῖα.

Θὰ σάπιστε νὰ δημιουργήσει τὸ θύμη. Ἐν τῷ μεταξύ εἶναι ἀποτομηθήκαμε διὰ τὸ Κυριονίδης στέλνει τὰ πλοῖα του νὰ μᾶς πάρῃ και δὲ κόμος γύρισε πλοῖο και ἀρχισε νὰ ἔτοι μάζει κατὰ περισσότερα πράγματα και μεῖς στὸ σπίτι μὲ τὴν μητέρα, ποὺ εἶχε δύο αὐτὸς μητέρες, ετοιμάζει διὰ μηδορύσαμε. Λύτυχος εἶχε μέσον γάφους ποὺ δημιουργεῖται, ὡστε νὰ δημιουργήσει τὸ «εξελόν» ποὺ μᾶς μετέφερε γιὰ ἀσφάλεια σ' ἓνα μικρὸ νησάκι τῆς Πρωτονίδης τὴν Καλόλιμο, ἀπόταστης ἦτο μικρὰ και τὸ πλοῖο μηδορύσαμε. Λύτυχος δὲ πεταλούδης μέσον τὴν ήμέρα. Ήὲ κάθε δρομολόγιο δι πατέρας ἔστελνε καὶ κάπια ποὺ τὸ παραλαμβάναμε ἐμεῖς ποὺ μέναμε πότε στὴν ἐκκλησία, πότε στὴν ἀμμουδιά, φυλάγοντας τὰ πράγματα. Ὁ πατέρας ποὺ ἔμεινε στὸ χωριό, δὲν εἶχε μόνο νὰ φροντίσει μάζει και τὰ πράγματα μας, επίχει και τέσσερες ἀδελφές, αἱ τρεῖς χήραι και ἡ μία μέδον παιδιά μικρὰ και τὰ σπίτια των δημιουργούνταν στὴν ἀκρη του χωριού. Κάθε μία εἶχε τὸ σπίτι της και λαχταροῦσε νὰ πάρῃ δι τοὺς μηδορύσαμε κάνοντας μπόγονας και τίγκια ποὺ δημιουργούνταν στὰ καΐνια στὰ Μουδανία μᾶς δηλαγανε Θεέ τι ρεξιλίκια.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν συγχαίρει θερμότατα τους ἀγωνάριους εἶναι τὸ ἀναγνωρισθέντες θέργοντας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σκοπών του Συλλόγου. Ωστερας θεωρεῖ καθήκοντας ἐπιβελημένον νὰ εὐχαριστήσῃ τὰ μέλη του ἀπελθόντος Συμβουλίου του παραρτήματος, διὰ τὰς προσφερθείσας ὑπηρεσίας των πρόδη τὸν σύλλογον.

Παλιάς ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Ωστὲν φυιάδες μᾶς δηλαγανε μᾶς δάλανε μᾶς δάλανε στὰ καΐνια στὰ Μουδανία μᾶς δηλαγανε Θεέ τι ρεξιλίκια.

Στὴν Προΐστα μᾶς ἐφέρανε ἐννιά φορὲς μᾶς γράφουν. Θεέ μου Παγούδηναμε μὰ τὶ σκοπὸ γιὰ νάχουν;

Στὴν συνέχεια διηγοῦνται:

Δέθηκε μιὰ διαταγὴ γιὰ γυρίσουμε στὸ χωριό, ἀλλὰ δὲν προλάβαμε δυστυχεῖς γιατὶ γύρισαν δλους πίσω.

Μείναμε στὴν Προΐστα τρία χρόνια, μᾶς θέρισε ἡ πετνα, οἱ ἀρρώστειες οἱ δυστυχεῖς.

Μετὰ ἀγέλαθε πρωθυπουργὸς δὲν θεός Βενιζέλος και μᾶς λευθέρωσαν.

Ζήσαμε τρίαχρονα ηρεμα ἀλλὰ μετὰ ἔγινε δὲ πιστοχώρησις. Εκεῖνες τὶς τρομερὲς στιγμὲς δρέθηκε δι μεγάλος πα τριάντας δ Καβουνίδης δ ὅποιος διορθήσας δλους τοὺς Τριγλιανῶν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ μαχαίρια τῶν Τούρκων. Τόσος ἦτο δὲν θέρισε ποτὲ δημιουργούντας διατάσσεις διὰ τὴν πατρίδα.

Στὶς Ιουλίου τέσσερις τὸ κομιτάτο ἥρτε κι εὐθὺς ἡ ἀδεια δόθηκε «ὅλοι σας νὰ διαβῆτε».

Και δι τελάλης φωγάξε τὰ ρούχα νὰ σινάξουν στὶς ἐκκλησίες τὰ βάλανε γιὰ νὰ τὰ προφυλάξουν

Θεέ μου ἔκεινοι οἱ πλούσιοι ποὺ εἶχαν παραδεῖς τρέξαν και συμφωνήσανε δλους τοὺς δραματᾶς.

Άλλα οι καύμένοι οἱ φτωχοὶ ποὺ δὲν εἶχαν δεκάρα ἐτρέχανε ὥσαν τρελλοὶ στοὺς δρόμους μὲ λαχτάρα

ΔΡ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΕΛΕΚΗΣ
ΥΦΥΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ

ΒΑΡΥΤΗΣ - ΣΓΟΥΡΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
ΟΔΟΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΑΡΙΞ. II
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΜΦΑΙΝΟΥΣΑ ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 1941 ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

2941 — 1944
Πρόεδρος Νυστάριος Γεώργιος
Αγιτηρόεδρος Καγιόπουλος
Κυριάκος Σύμβουλος Μαστρογιάννης
Αγαστάσιος.

1944 — 1945
Σπανδωνής Σωτήριος πρόεδρος
Αραμπατζῆς Χρήστος
Καραολάνης Εύστρατος
Μαστρογιάννης Άναστασίος
Λιλλής Λεωνίδας

1946 — 1950
Διλλής Λεωνίδας πρόεδρος
Κακαρίκας Χρήστος
Καραολάνης Εύστρατος
Λίβανος Χρήστος

1951 — 1952
Αραπικῆς Δημήτριος
Καρασάδας Κωνσταντίνος

1952 — 1954
Γιαζητζόγλου Αξ. πρόεδρος
Ανδρέου Ιωάννης
Γλαράκης Θεόδωρος
Σπανδωνής Σωτήριος
Παπαλεξανδρής Στυλιανός
Βούλγαρης Παναγιώτης

1955 — 1959
Γιαζητζόγλου Αθανάσιος ο ε πρόεδρος
Στύλιανος Ζαφείριος
Τζιτζιφύλης Δημήτριος
Σπανδωνής Σωτήριος
Γκλάβας Δημήτριος
Λιλλής Ιωάννης
Ζαγκλιερινός Ιωάννης

1959 — 1960
Ακραγιάννης Ιωάννης πρόεδρος
Γιαζητζόγλου Αθανάσιος
Μήτσου Αγαστάσιος
Σπανδωνής Σωτήριος
Μερσηγάς Χριστόδουλος
Παπαδόπουλος Άναστασίος
Αραμπατζῆς Γεώργιος

1961 — 1964
Μήτσου Αναστάσιος πρόεδρος
Μερσηγάς Χριστόδουλος αντι πρόεδρος
3) Τζούρας Ιωάννης
4) Κακούλης Δημήτριος
5) Δαλκιρανδής Δημήτριος
6) Αγεριάδης Τορδάνης
7) Εύγενιος Εύγενιος
8) Μπαριπαρουζής Νικόλαος.
9) Κυριαζής Απόστολος

1965 — 1975
Στέλλα Παναγή πρόεδρος διδασκαλισσα
Μαστρογιάννης Δημήτ

(Δασκαλοφία)

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Όργανωτικά θέματα της παλαιάς Τρίγλιας της Μ. Ασίας. Στήνη παλιά Τρίγλια είμασταν ραγιάδες, λοιπόν διτή υπήρχε μέσ την Τρίγλια, σχολείο, έκκλησία, διγροφύλακες, υποτροφίες, αντές διτές οι υπηρεσίες πληρούντουσαν άπο τους κατόπιν, το κυριότερο (κράτος) δὲν έδιαφερόταν γιά τέτοια ζητήματα. Καὶ έτσι διηρήχε σχολική ἐπιτροπή, ἐκλησιαστική ἐπιτροπή, ἐπιτροπή «ἀγροφύλακες» καὶ ἐπιτροπή γυναικοφύλακες.

Την περίοδο καὶ ή κεντρική ἐκ τελεστική ἐπιτροπή διτώς τὴν λέγαν ἐφορεία, αντή, δὲ ή ἐπιτροπή ή κεντρική, ἀποτελείτο ἀπὸ τοὺς ἔξι συμπατριώτες μας:

1) Ἀπὸ τὸν Ἀρμόδιο Στεργίου.

2) Ἀπὸ τὸν Νικολάκη Καπάκη.

4) Ἀπὸ τὸν Μιλιτάρη Παπαλεξανδρῆν (διδάσκαλον).

4) Ἀπὸ τὸν Τσερέκλαν (διδάσκαλον).

5) Ἀπὸ τὸν Κονδυλένιον (ιατρὸν).

6) Ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆν Μπαμπαροζῆν.

7) Ἀπὸ τὸν Κασούρην.

Ἄστη ή ἐπιτροπή, κάθε 4 τέσσαρα χρόνια ἀλλάζει τὰ μέλη, ή ὡς ἀνα κεντρική ἐπιτροπή φορολογοῦσε τὸν κόσμο, ἀνάλογα καὶ τὰ οικονομικὰ τοῦ καθενός, καὶ μετὰ συγκέντρωνε διὸ τὸ χρήμα τῆς φορολογίας, καὶ ἵδι διένησε στὶς πολὺ πάνω αἰλαδικές ἐπιτροπές καὶ αὐτές πάλι μὲ τὴν σειρά τους, καὶ νόνιζαν τὰ μισθῶ τοῦ κάθε ἀλλάζου.

Ἄστη οὐαὶ, θὰ περνοῦσαν ἀπὸ Ελεγχοῦ τὸν Κασούρη, καὶ μετὰ τοὺς ἔλεγε, ἄντε τῷρα πάρτεται

αὐτὰ οὖλα νὰ πλερώσεται τοὺς δυνθρώπους, δασκάλους, παπάδες, φαλτᾶδες, τοὺς μπεζέδες (ἀγροφύλακες) καὶ τοὺς πασβάτες (υγνοφύλακες).

Ἄστοι διοι πληρογώντουσαν ἀπὸ τὸ τόπο καὶ διποιος δέντες τὴν καλὰ τὴν δουλειά του, ἔχανε τὴν θέση του. Καὶ ἔλεγε μετὰ μὲ χαμόγελο στοὺς μπεζέδες (ἀγροφύλακες), ἄντε τῷρα νὰ γιοσδῶ, νὰ μᾶς φέρεται καπόσους ἀπαντουνός, ποὺ δόσκουν στὰ ἔνα λιτόπια, γιατὶ ἔκεινη τὴν ἐποχή, διτὸν πιάνανε κανένα οἱ ἀγροφύλακες νὰ κλέψῃ φρούτα, διχὶ θένδανα γιὰ νὰ φάνται, ἀλλὰ ἔνα γέμιζε καλὰ θι., θὰ τοῦ δίγνων τὸ καλάθι στὸ χέρι, καὶ ἀπὸ τὸ πλειένα θὰ τοῦ κάγναν μιὰ ἀρμαθιά, καὶ θὰ τὴν περνοῦσαν στὸν λαιμὸ του, καὶ θὰ τὸν φέρναν στὴν πόλη.

Λοιπόν, γιανὰ μὴν πάθουν οἱ παραδόσεις τέτοια ρεζίλικια, λέγαν αἱ ἀγροφύλακες, θὰ μᾶς δύνης δύν (2) λιτρές χρυσές νὰ σοῦ ἀπολύκουσιε, οἱ ἀγροφύλακες πάντοτε γύριζαν ἀπὸ δύδι μαζί, ἔγραφε λοιπὸν δικατηγορούμενος ἔνα πούσουλα (σημεῖωμα). Καὶ ἔλεγε, σὲ παρακαλῶ πολὺ πατέρα, δύστο τὸ φέροντα τὸ σημείωμα δύδι (2) λιτρές, τὸν ἐπερνε δένας ἀγροφύλακες τὸν πούσουλα, καὶ πήγαινε στὸν πόλι, νὰ φέρῃ τὶς λιτρές, καὶ δὲλλος περίμενε τὸν κλέφτη στὸ λιτόπι, καὶ διτὸν πέργανε τὰ χρήματα, τὸν ἀμολούσαν. Καὶ κατ’ οὐδὲν τὸν τρόπον δένασαν. Καὶ κατ’ οὐδὲν τὸν τρόπον δένασαν. Αὐτὰ διλα ἥσαν σοφιστές τοῦ Κασούρη.

Σταύρος Δ. Μαργαρίτης
Ν. Τρίγλια Χαλκιδικῆς
4—2—76

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΕΙΣ ΔΙΔΕΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Αἱ κάτωθι δίδεις ἔκ καταγωγῆς Τριγλιανές ἔτυχον υποτροφίας κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

1) Ἀννα Θ. Βούλγαρη Φυσικομαθηματική Ν. Τρίγλια.

2) Μαρία Σπυροπούλου Φυσικομαθηματική Ν. Τρίγλια.

3) Αναστασία Στ. Σακελλαρίδη Αγγλική Φιλολογία Θεοσαλονίκη.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν ἀπειθήσεις θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιτυχίας.

ΓΑΜΟΙ

Μ. Βουδούρη — Π. Στρουσό πουλος δικηγόρος 26) 12) 75 Ραφήνα.

Α. Τζιτζής — Α. Βατερλάτου 26) 12) 75 Ραφήνα.

Α. Α. Σαρρή — Παναγ. Πιστέλης 28) 12) 75 Θεσσαλονίκη.

Ο Σύλλογος Τριγλιανῶν ἀπειθήσεις θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπιτυχίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Αθ. Πιστικής παπαόπους.

Η κόρη του Αναστασία σύζυγος Α. Μαλάκη ἀπέκτησε χαριτωμένη ἀγοράκι.

Παπαόπους καὶ δὲ σύμβουλος τῆς κοινότητος κ. Σωκρ. Πικού λίθης. Η κόρη του Καΐτη σύζυγος Γ. Μαστρογιάννη ἀπέκτησε ἀγοράκι.

Κόρη ἀπέκτησεν διμιταριώτικης μας γιατρὸς κ. Στάθης καὶ Νίνια Δημητράκου. Ἐπιστημονές ἀπέκτησεν δὲ κ. καὶ η Τζούλη Διαγγελάκη.

1) Ἐπιστολή Απ. Τσίτερ.

2) Ποίημα τῆς κ. Τασ. Γκιγούλου.

4) Ανταποκρίσεις ἀπὸ Ραφήναν καὶ Ν. Τρίγλιαν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΑΣ ΜΑΣ Κ. ΜΑΡ. ΓΙΑΝΝΙΚΙΚΟΥ ΕΚ ΠΑΛΑΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Πώς εἶδαμε τὴν Γεννέτειρα Τρίγλια

Τὸ περασμένο καλοκαίρι μὲ τὸν ίδιον μου καὶ τὴν σύζυγόν του πήγαμε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, Προύσα καὶ Τρίγλια δὲν ἔχει ἔχηντος ἀπὸ τὴν πόρτα. Τοῦ Χρυσοῦ Κελέκη τὸ σπίτι καὶ μαγαζί τοῦ Καραντίνη μὲ τὸν Καραντίνη στὸ Καραντίνη.

Τόπου του στημένον τὸ ἄγαλμα τοῦ Κεμάλ.

Πηγάδιονε πρὸς τὰ ἐπάνω τοῦ Κοντιλένιου τοῦ Ιατροῦ τὸ σπίτι ἀγώριστο, ἀλλὰ διαφήμισις τοῦ Ιατροῦ εἰς τὴν πόρτα. Τοῦ Χρυσοῦ Κελέκη τὸ σπίτι καὶ μαγαζί τοῦ Καραντίνη μὲ τὸν Καραντίνη.

μύτης τὸ μέρος, ἐκεὶ στέκεται δὲ Κοσχογάδης δρως ἥτο ἐκεὶ ἐφύλαττον οἱ παταλάδης τὰ πετρέλαια μαχαρὰ ἀπὸ τὸ χωρίο, ἐδῶ βλέπω τοῦ παπού μου τὸ σπίτι τοῦ καπετάν Σοφοκλῆ, τὸ θρατία ποὺ πέργαμε τὸν πόρτα τοῦ Καραντίνη.

Τὰ τελευταῖα ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων τοῦ Α.Ο. Τρίγλια. ΑΟΤ Ραφήνας — ΑΟΠ Φαλήρου 4—0.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς διοικήσεως τοῦ Α.Ο. Τρίγλιας Ραφήνας προσελήφθη ὡς προπονητὴ εἰς τὴν εποδοσφαιρικῆς ὁμάδος, δὲ διλοτε ἀρχηγὸς τῆς ἐθνικῆς μας κ. Ηλίας Ρωσίδης. Επειδὴ καὶ στὸ παρελθόν ἔχει δεῖξει τὴν μεγάλην τοῦ Α.Ο. Τρίγλια. ΑΟΤ Ραφήνας — ΑΟΠ Φαλήρου 4—0.

ΑΟΤ Ραφήνας — Θεμιστοκλῆς 0—0

ΑΟΤ Ραφήνας — ΠΑΟ Ρούφη 1—2.

ΑΟΤ Ραφήνας — Αἴγιτης 2—2.

ΑΟΤ Ραφήνας — Ήλιούπολης 0—1.

ΤΡΙΓΛΙΑ

Στῆς Προποντίδας τὸ δαντελλωτὸ δάκρυον

νεράδια ποὺ σὲ γέννησε τὸ κυνηγόν

μα ἀπλώνεσαι ἀρχόντισσα μεγάλη στεφανωμένη ἀπ’ τὴν ἐλάτη καὶ

Στήγη κεφαλή σου ἀτιμητό πετράδι

τῆς Παντοβασίλισσας τὸ ιερὸ

ξωκλῆσις

τὰ πόδια σου στοῦ κύματος τὸ

χάδι

καὶ ιγύρω σου φτεροκοπούμενο

λίσσας

οἱ θύμησες, οἱ πόθοι, τὰ δυνε

ρά μας

δὲ Τρίγλια σὺ, χαμένη μας πατρίδα

καὶ συγκατεῖ μέσα στὴν καρδιά μας

τοῦ γυρισμοῦ ή δέλπιδα

Τῆς Βίθυνίας καύχημα

τοῦ Μαρμαρά στολίδι

Χρυσόστομον ἐγέννησε

ἐπούλη καὶ Καδουνίδη.

Ο πρῶτος Έθνομάρτυρας

ἔφοπλιστης δὲλλος

καὶ πατριώτης θεόθερμος

εὐεργέτης μεγάλος.

Παντοβασίλισσα γλυκεία

τῆς Τρίγλιας Παναγία

κάτιον πετρόπολη Σου

έχει μας τὴν ἄγια

βλους ἐμάς τοὺς Τριγλια